

XXII.

Forslag til Lov

om

Ministrenes Ansvarlighed.(Fremsat i Folketinget den 21. Oktober 1909 af Justitsminister *Svend Høgsbro*.)

§ 1.

En Minister paadrager sig Ansvar for sine Handlinger og Undladelser i Embedsforhold paa samme Maade, hvorpaa en Embedsmand efter almindelig borgerlig Straffelov paadrager sig Ansvar som Gerningsmand eller for Forsøg og Meddelagtighed. Almindelig borgerlig Straffelovs Bestemmelser ere anvendelige ogsaa for Ministres Forbrydelser i Embedsforhold, for saa vidt der ikke i denne Lov er foreskrevet strengere Straf.

At Ministerens Handling eller Undladelse er paabudt ved Lov, endelig eller foreløbig, fritager ham ikke for Ansvar, selv om han ikke har medvirket til Lovens Tilblivelse, saafremt Loven efter sit Indhold eller sin Tilblivelsesmaade er stridende mod Grundloven.

Fremdeles gælder om Paadragelsen af ministerielt Ansvar de i det følgende indeholdte Regler.

§ 2.

For Beslutninger, fattede i Statsraad eller i Ministerraad, er enhver i det paagældende Møde af Statsraadet eller Ministerraadet deltagende Minister ansvarlig, naar han ved Forslag, Raad eller Stemme har deltaget i Beslutningens Tilblivelse eller har ladet Beslutningen blive fattet uden at nedlægge Indsigelse derimod.

En Minister, der ikke har deltaget i det paagældende Møde af Statsraadet eller Ministerraadet, bliver ansvarlig for Beslutningen ved senere at tiltræde den eller ved at deltaget i dens Udførelse eller ved, naar Beslutningens Genstand ligger indenfor hans Forretningsomraade, ikke at modsætte sig den efter at være bleven vidende om samme.

§ 3.

For skriftligt udfærdigede, Lovgivningen eller Regeringen vedkommende Beslutninger, der ere underskrevne af Kongen, er enhver Minister, der har medunderskrevet Beslutningen, ansvarlig.

En Minister, der ikke har medunderskrevet en saadan kongelig Akt, bliver, hvad enten denne er forsynet med nogen ministeriel Medunderskrift eller ganske mangler saadan, ansvarlig for Beslutningen, naar han enten har tilraadet den eller deltager i dens Udførelse eller, for saa vidt Beslutningens Genstand ligger indenfor hans Forretningsomraade, har undladt at indgive Modforestilling efter at være bleven vidende om den.

For Regeringshandling af Kongen, der ikke fremtræde i skriftlig Udfærdigelse, er en Minister ansvarlig under de samme Betingelser som i forrige Stykke angivet.